

243

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 5 lipca 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o należnościach ławników.

Na podstawie art. 1 ust. (2) dekretu z dnia 4 grudnia 1945 r. o należnościach ławników za udział w posiedzeniach sądowych oraz o karach porządkowych na ławników (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 336) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ławnicy, utrzymujący się z dziennego zarobku, otrzymują na żądanie za złożeniem zaświadczenia pracodawcy odszkodowanie za utracony w związku z czynnościami urzędowymi w charakterze ławników zarobek. Odszkodowanie za utracony dzienny zarobek otrzymuje ławnik w wysokości do 1.000 złotych.

§ 2. Ławnicy, zamieszkali poza siedzibą sądu, otrzymują diety w wysokości 200 zł dziennie oraz zwrot kosztów przejazdu publicznym środkiem komunikacji do sądu i z powrotem. Przy jeździe koleją zwraca się najwyżej koszt przejazdu drugą klasą. Jeżeli w miejscu zamieszkania ławnika nie ma publicznych środków komunikacji ma on prawo do zwrotu kosztów przejazdu według zatwierdzonej przez władzę taryfy najmu koni, a w braku takiej taryfy według cen, odpowiada-

jących miejscowym stosunkom. Zwrot kosztów przejazdu należy się ławnikowi także w przypadku korzystania przezeń z własnego środka komunikacji.

Ławnicy, otrzymujący odszkodowanie przewidziane w § 1, nie tracą prawa do diet.

§ 3. O przyznaniu diet, kosztów przejazdu i odszkodowania za utracony zarobek oraz o wysokości tego odszkodowania orzeka kierownik sądu, w którym ławnik pełni czynności urzędowe.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 marca 1946 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o należnościach ławników (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 96).

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Leon Chajn*

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski